

JUSTITIS MINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 17. februar 2015
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Adam Abdel Khalik
Sagsnr.: 2015-0032/27-0116
Dok.: 1461918

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 327 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 20. januar 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt Nielsen (EL).

Mette Frederiksen

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 327 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Ministeren bedes oplyse, hvilken betydning oplysningen om, at en række eritreiske asylansøgere, der var ankommet til Danmark, forinden havde opholdt sig i FN-flygtningelejre uden for Eritrea, havde for Udlændingestyrelsens beslutning i august 2014 om indtil videre ikke at træffe afgørelser i eritreiske ansøgere asylsager, og i hvilket omfang kan denne oplysning udgøre et sagligt grundlag for en sådan beslutning? Der henvises til artiklen "Muligt lovbrud i Eritrea-sag", Berlingske den 18. januar 2015.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for bevarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Udlændingestyrelsen, der har oplyst følgende:

”Som det fremgår af styrelsens redegørelse af 12. december 2014 til Justitsministeriet om tilvejebringelse af oplysninger om Eritrea, kommer mange asylansøgere til Danmark uden identitetspapirer eller med sparsomme identitetspapirer, hvorfor det er en meget vigtig opgave ved behandlingen af en asylansøgning at vurdere, om ansøgeren har den nationalitet, som vedkommende oplyser.

Det fremgår endvidere af redegørelsen, at en række af asylansøgerne under asylsamtalerne oplyste, at de havde opholdt sig kortere eller længere tid i UNHCR-drevne flygtningelejre i Etiopien eller Sudan. De oplyste endvidere, at de var blevet registreret med navn mv. i flygtningelejrene. Ved styrelsens besøg i Etiopien var det største fokus derfor på at etablere en fast procedure med UNHCR for verificering af asylansøgernes oplysninger om navne mv., i de tilfælde, hvor de angav at have opholdt sig i UNHCR-drevne flygtningelejre i Etiopien.

Ud fra de foreliggende oplysninger, herunder konsultationer med andre landes udlændingemyndigheder, var der også anledning til tvivl om, hvorvidt alle asylansøgerne var fra Eritrea eller fra et andet land, navnlig Etiopien. I den forbindelse konstaterede Udlændingestyrelsen, at styrelsen ikke havde tilstrækkeligt med oplysninger om Eritrea til at kunne foretage en afprøvning af asylansøgernes nationalitet. Der er således et sprogligt sammenfald mellem det sprog, der tales i visse dele af Eritrea (tigri-nya) og det sprog, der tales af en gruppe hjemmehørende i Etiopien, og derfor ville en sprogtest i disse sager ikke nødvendigvis være tilstrækkelig til at fastlægge asylansøgerens nationalitet.

På denne baggrund fandt Udlændingestyrelsen, at der var behov for at tilvejebringe yderligere oplysninger om Eritrea til brug for fastlæggelse af ansøgernes nationalitet, ligesom Udlændingestyrelsen fandt, at der var behov for at sikre, at styrelsens oplysninger om forholdene i Eritrea var fyldestgørende og tidssvarende.

Efter overvejelser siden juni 2014 besluttede Udlændingestyrelsen primo august 2014 at iværksætte den konkrete forberedelse af en fact finding-mission til Eritrea.

Udlændingestyrelsen besluttede i forlængelse af beslutningen om iværksættelse af fact finding-missionen, at sagsbehandlingen af asylansøgninger fra personer, der oplyste at være fra Eritrea, skulle fortsætte, men at der som udgangspunkt ikke ville blive truffet afgørelse i sagerne, før der forelå de nødvendige baggrundsoplysninger.”